

staa, det vilde heller ikke have været nogen taknemmelig Opgave. Han medgav saaledes, at det kunde være tvivlsomt, om man ikke tidligere burde være skredet til en Diskontoforhøjelse. Det er jo netop den store Bebrejdelse, man stadig fra sagkyndig Side, sidst fra Cassels Side, har fremsat mod den danske Nationalbank, at den har ført en Diskontopolitik, der gaar i samme Retning som dens Guldpolitik, og ikke har holdt Kapitalmarkedet i Tøjle. Ogsaa i dette Øjeblik holder man en Diskonto af 6 pCt., en Diskonto, der er paa Højde med Bank of Englands. Jeg vil hellere sige omvendt, saa bliver Forholdet tydeligere: Man holder ikke en højere Diskonto end Bank of Englands. Allerede dette er det glade Vanvid, at man i det Øjeblik, da vort Pengevæsen er i Færd med at depreciere, mener at kunne holde en Diskonto, der er lige saa lav som det store Guldland Englands. Den eneste Chance for, at Folk, som fra England skal drage Tilgodehavender ind, overhovedet skulde lade dem blive staaende her og derigennem gavne vor Betalingsbalance, maatte være den, at Renten var højere. Man siger, at en høj Diskonto er en Plage for Forretningslivet. Det er dog kun noget forbigaaende, den største Plage for Forretningslivet turde være Forholdene, som de er nu. Det er i Virkeligheden en falsk Façon at ville drive sin Lægekunst saaledes, at man for ikke at genere Patienten undlader at bruge den ganske vist skræppe Kur, som alene kan føre til Helbredelse. Den ærede Handelsminister sagde: Man glemmer helt, at en Gang stod Dollars og Sterling ogsaa særdeles lavt. Ja, mig rammer i alt Fald den Bemærkning ikke, jeg glemte det saa langt fra, at jeg udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at netop disse lave Dollar- og Sterlingkurser kunde være benyttede til med Fordel at købe Guld. Det var netop Øjeblikket, da man skulde have købt Guld, men da skød man det fra sig, man var besat af den svenske Gulddjævel.

Jeg forstaaer godt, at man, naar man i det hele taget skal føre et Forsvar og blot et lunkent Forsvar for Nationalbankens Guld- og Diskontopolitik, taler om de overordentlig store Vanskeligheder, der har været under Krigen. Det er for øvrigt en for Nationen ejendommelig Maade at forsvare alt paa. Man siger: Vi indrømmer, at det har været slet, men Sagen var ogsaa vanskelig. Det er netop under vanskelige Forhold, at Mesteren skal vise sig, det er netop Vanskelighederne, som skal overvindes, og den, som føler sig ude af Stand

til at overvinde Vanskelighederne, saaledes som Tilfældet har været med Nationalbankens Bestyrelse, kunde passende overlade det til andre, som var i Stand dertil. Det er derfor efter min Mening aldrig en virkelig Undskyldning for Folk at sige: Opgaven var vanskelig. Man kan sige det for en Soldats Vedkommende, som sættes paa sin Post, og som ikke paa nogen Maade kan skaffe Afløsning, men aldrig om en Mand, som har den Udvej at kunne overlade Opgaven til andre, der bedre kan overvinde Vanskelighederne. Men disse var dog altsaa ikke større, end at Vissering, som jeg før nævnte, den nederlandske Nationalbankdirektør, overvandt dem, saaledes at han i dette Øjeblik, da Nederlandene er i samme Situation som Danmark, idet de skal have fyldt Lagrene og bødet paa Følgerne af Markspekulationer, staar som den overlegne, der har ført en udmærket Guldpolitik, har sin Bank fuld af Guld og kan holde den hollandske Mønt paa international Højde. Det vil sige, at Opgaven vel lader sig løse.

Man siger stadig: Guldet er en Reserve, og hvad vilde der ske, hvis man udtømte denne Reserve? Dertil vil jeg svare: Guldet er en Reserve, men jeg ved ikke, at man har en Reserve til andet end til at bruge den i saadanne Tilfælde, under saadanne Omstændigheder, af Hensyn til hvilke man overhovedet har lagt Reserve til Side. Til daglig kunde det for saa vidt være ligegyldigt, om der laa Guld i Nationalbanken, fordi den almindelige Tiltro vilde være tilstrækkelig. Hvis en skønne Dag hele Guldbeholdningen forsvandt, uden at nogen fik det at vide, vilde alt dog gaa, som det gaar. Den vigtigste Grund, hvorfor man har Guld, er ikke Hensynet til Seddelfunderingen, men Hensynet til Udligningen i den internationale Handel af saadanne Differencer mellem den nationale Mønt og Verdensmarkedets Mønt, som der her er Tale om, just derfor. Og derfor er det besynderligt ikke at ville bruge denne Reserve i det Øjeblik, da den netop skal bruges, da hele Situationen kalder paa den. Man indvender: Det vilde være saa stor en Fordel, hvis man kunde komme med sine Sedler og faa Guld for dem til et Beløb af de Par Hundrede Millioner — man er lige ved at gøre det til saa overmaade lidt? Et Par Hundrede Millioner er dog ikke saa helt lidt; vi har faaet en flot Tilbøjelighed til at tale om 100 Millioner. Naar vi i gamle Dage kunde nøjes med 80 Millioner, er 230 Millioner en ret rigelig Beholdning efter Bankens egen Opfattelse, det er dog en smuk Margin. Men lad os tænke os, at det